

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4104

гр. София, 20.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в закрито заседание на 20.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **4599** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Настоящото производство е образувано по жалба от К. Б. А., чрез адв. Й. М. С. срещу Решение № 1040-21-276/01.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-416/10.03.2022 г. и са потвърдени разпореждания №№ 214-00-8881-2/18.01.2022 г., 214-00-8881-3/18.01.2022 г. и 214-00-8881-4/18.01.2022 г. на ръководител на осигуряването за безработица.

С жалбата е направено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение, с аргумент, че жалбоподателят няма други доходи освен трудовото възнаграждение и осигурявал издръжка на две малолетни деца.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С разпореждане № 214-00-8881-2/18.01.2022 г. е отменено разпореждане № 214-00-8881-1/31.08.2017 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а КСО поради заличени данни по чл. 5, ал. 4 КСО за периода от 17.07.2017 г. до 01.08.2017 г. от осигурителя [фирма], след извършена проверка на дружеството, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00861862/11.01.2021 г.

С Разпореждане № 214-00-8881-3 от 18.01.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а КСО, поради неизпълнени условия на същата разпоредба.

С Разпореждане № 214-00-8881-4 от 18.01.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на основание чл. 114, ал. 3, вр. чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО е разпоредено на

жалбоподателя да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 01.08.2017 г. до 31.01.2018 г.. в размер на 4 001,76 лв.

Разпорежданията са били обжалвани по административен ред пред ръководителя на ТП на НОИ С. – град, който постановил обжалваното решение № 1040-21-276/01.04.2022 г.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на постановеното решение, т. е. във висящ процес по неговото оспорване.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 118а, ал. 1 КСО обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт и на управителя на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. По силата на, ал. 2 от цитираната разпоредба изпълнението може да бъде спряно от административния съд при условията по чл. 117а, ал. 2 и 4 за решенията, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 б. "в". В процесния случай не се касае за разпореждане по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "в", т.е. за разпореждане за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Пред Директора на ТП на НОИ е оспорено разпореждане по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" КСО за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица по чл. 54а КСО, и по б. „д“ за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4, и за прихващане по чл. 114, ал. 5. Поради това приложима е общата разпоредба на чл. 166, ал. 4, във вр. с, ал. 2 АПК, а не тази на чл. 118а, ал. 2 КСО, препращаща към условията по чл. 117, ал. 2 и 4 КСО за спиране от административния орган на изпълнението на разпорежданията по чл. 114 КСО съобразно предоставянето на обезпечение за главницата и лихвите.

По силата на чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на, ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона презюмира наличието на предпоставките, визирани в чл. 60, ал. 1 АПК, като за отмяната му се изисква настъпване на значителна или трудно поправима вреда за адресата, която се преценява от съда във всеки конкретен случай. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се извърши преценка дали са значителни като основание за спиране изпълнението на акта. В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда, т. е. да установи наличието на противопоставим интерес на презюмирания обществен такъв.

За да обоснове наличието на такъв противопоставим интерес жалбоподателят е посочил, че осигурява две малолетни деца и няма други доходи, освен трудовите. Съдът намира, че така заявеното не е от естество да бъде противопоставимо на презюмираното наличие на предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК.

Съдът намира, че актовете са от такова естество, от което поначало не би могло да настъпи значителна или трудно поправима вреда за адресата. В случая на жалбоподателя е разпоредено да възстанови добросъвестно получени суми от ДОО. Не се установява да е предприето принудително изпълнение по отношение на вземанията му. Съгласно чл. 54ж, ал. 3 КСО длъжностното лице по ал. 1 издава разпореждане за възстановяване на неоснователно изплатените обезщетения за безработица. Дължимите суми по разпорежданията могат да се прихващат от вземания на лицата от държавното обществено осигуряване по реда на чл. 114, ал. 5 и подлежат на принудително изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Съгласно чл. 114а, ал. 1 КСО върху паричните обезщетения и помощите, изплащани по този кодекс, не могат да се налагат запори по реда на Гражданския процесуален кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или да се извършват други удържки освен за задължения към държавното обществено осигуряване и за задължения за издръжка, както и при прихващане на суми по реда на чл. 114, ал. 5. От своя страна чл. 114, ал. 5 КСО предвижда, че дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3 и 4, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, или чрез прихващане от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Прихващането се извършва с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или на друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението. Няма данни да са издавани разпореждания за прихващане на насрещни вземания, нито за наложени запори. Ето защо съдът приема, че предварителното изпълнение в случая не е от естество да предизвика значителна или трудно поправима вреда в правната сфера на жалбоподателя. От негова страна пък не са ангажирани доказателства за наличието на противопоставим и надделяващ личен интерес. А., че същият осигурява издръжка на две деца сам по себе си не е достатъчен, за да бъде спряно предварителното изпълнение в конкретния случай.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на Решение № 1040-21-276/01.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град и потвърдените с него разпореждания е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл.166 АПК, Административен съд София – град,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на К. Б. А., за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-276/01.04.2022 г. на Директора на ТП на НОИ

С.-град и потвърдените с него разпореждания №№ 214-00-8881-2/18.01.2022 г., 214-00-8881-3/18.01.2022 г. и 214-00-8881-4/18.01.2022 г. на ръководител на осигуряването за безработица.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: